

21. november 2024

Redegørelse om undersøgelse af Suðuroyar Sparikassi

Indledning

Finanstilsynet var i maj 2024 på inspektion i Suðuroyar Sparikassi (sparekassen). Inspektionen blev gennemført i sparekassens filial i Thorshavn, Færøerne. Inspektionen blev gennemført i henhold til § 47, stk. 1, i anordning nr. 813 af 12. august 2019 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven), som senest ændret ved anordning nr. 922 af 26. juni 2023.

Inspektionen omfattede sparekassens risikovurdering, politikker, kundekendskab, overvågning, undersøgelser, notering og underretninger samt interne kontroller.

Risikovurdering og sammenfatning

Suðuroyar Sparikassi er et mindre færøsk pengeinstitut beliggende på Suðuroyar med en enkelt filial i Tórshavn. Sparekassens markedsområde er Suðuroyar. Sparekassen tilbyder bl.a. forskellige låneprodukter, forsikring, konti og betalingsløsninger samt pensionsopsparring.

Finanstilsynet vurderer, at sparekassens iboende risiko for at blive brugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme er medium-høj. Vurderingen er bl.a. baseret på de produkter, som sparekassen tilbyder.

Inspektionen gav anledning til tilsynsmæssige reaktioner på nogle områder.

Sparekassens politik på hvidvaskområdet bygger ikke på risikovurderingen, og dermed fastsætter den ikke, hvordan sparekassen vil imødegå risiciene for hvidvask og terrorfinansiering. Det medfører en risiko for, at sparekassen ikke får identificeret og afgrænset de risici, som den påtager sig. Dette er væsentligt for, at sparekassen kan identificere og minimere risici forbundet med hvidvask.

Sparekassen får derfor påbud om at revidere sin politik på hvidvaskområdet, så politikken tager udgangspunkt i sparekassens risikovurdering¹.

FINANSTILSYNET
Strandgade 29
1401 København K

Tlf. 33 55 82 82
Fax 33 55 82 00
CVR-nr. 10 59 81 84
finansstilsynet@ftnet.dk
www.finanstilsynet.dk

ERHVERVSMINISTERIET

¹ Anordningens § 8, stk. 1.

Finanstilsynet vurderer, at sparekassen ikke i tilstrækkelig grad indhenter oplysninger om sine kunders formål og tilsigtede beskaffenhed. Sparekassen gennemfører heller ikke skærpede kundekendingsprocedurer på højrisikokunder. Endeligt har sparekassen ikke forretningsgange for løbende ajourføring af kundeoplysninger, ligesom sparekassen ikke foretager intern kontrol af oplysningerne. Det medfører en risiko for, at sparekassen ikke kender kunderne tilstrækkeligt godt og ikke har tilstrækkelig indsigt i midlernes oprindelse. Dette er væsentligt, da kendskabet til kunderne har betydning for, om sparekassen effektivt kan overvåge kunderne for at opdage eventuelle mistænkelige transaktioner.

Sparekassen får derfor påbud om at gennemføre kundekendingsprocedurer, når en kundens relevante omstændigheder ændrer sig, og i øvrigt på passende tidspunkter. Sparekassen skal desuden, når det er relevant, indhente oplysninger om kundens formål og tilsigtede beskaffenhed, ligesom sparekassen skal foretage skærpede kundekendingsprocedurer på kunder med øget risiko². Sparekassen skal desuden have forretningsgange for løbende ajourføring og udføre interne kontroller med, at ajourføringen bliver gennemført.³

Finanstilsynet vurderer, at sparekassen ikke altid dokumenterer og beskriver de forskellige sagsskridt, når den undersøger en automatisk genereret alarm. Dette er væsentligt, da det ellers ikke er muligt for andre at se, hvad der er undersøgt i forbindelse med en alarm.

Sparekassen får derfor påbud om at dokumentere undersøgelserne af automatiske alarmer tilstrækkeligt⁴.

² Anordningens §11, stk. 1, nr. 4 og § 17 stk. 1.

³ Anordningens § 8, stk. 1.

⁴ Anordningens § 25, stk. 2